

сме свидѣтели на послѣдствията.

Силата на сопата и на гешефта—господствуеща основа въ управлението у насъ отъ 20 г. насамъ—парализираха и парализиратъ истинскиятъ прогресъ. Но ще ни се възрази — при все това прѣдставителитѣ на извѣстни партии сж прави като твърдятъ, че силата, реалната сила е у тѣхъ. Обаче това не е вѣрно. Вулгарниятъ механизъмъ на парламентарното управление отъ 20 години насамъ е добръ извѣстенъ. Единъ шайкаджия или единъ лихваринъ ще подгони съ помощта на полицията къмъ избирателнитѣ урни цѣлата община и ще извади отъ тѣхъ като „народенъ избраникъ“ най-прѣстѣпниятъ типъ. Това ли означава волята на народа? Това ли доказва силата на партията? Не, нѣма, струва ни се, нужда отъ доказателства, че това е измама, това е злоупотрѣбление, това е фалшификация на народното довѣрие и доказателство не за силата, а за прѣстѣпността и слабостта на партията. Отъ тукъ се захваща, тукъ е коренътъ на корупцията; отъ фалшифицирания „народенъ избраникъ“ до най-високо стоящитѣ прѣдставители на властта се ниятъ цѣлъ редъ прѣстѣпници, които при по-други условия би били сждени и осждени, но не и помилвани.

Партиитѣ, които почти изключително сж управлявали страната прѣзъ послѣднитѣ 20 години, показва не веднажъ както източника на своята сила, така и начина въ прилагането на тази сила. Резултатитѣ сж на лице, та доста комично става, когато тия партии посочватъ на злото и едноврѣменно на себе си, като на единствени спасители.